Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25990
Copyright: Admont, Benediktinerstift

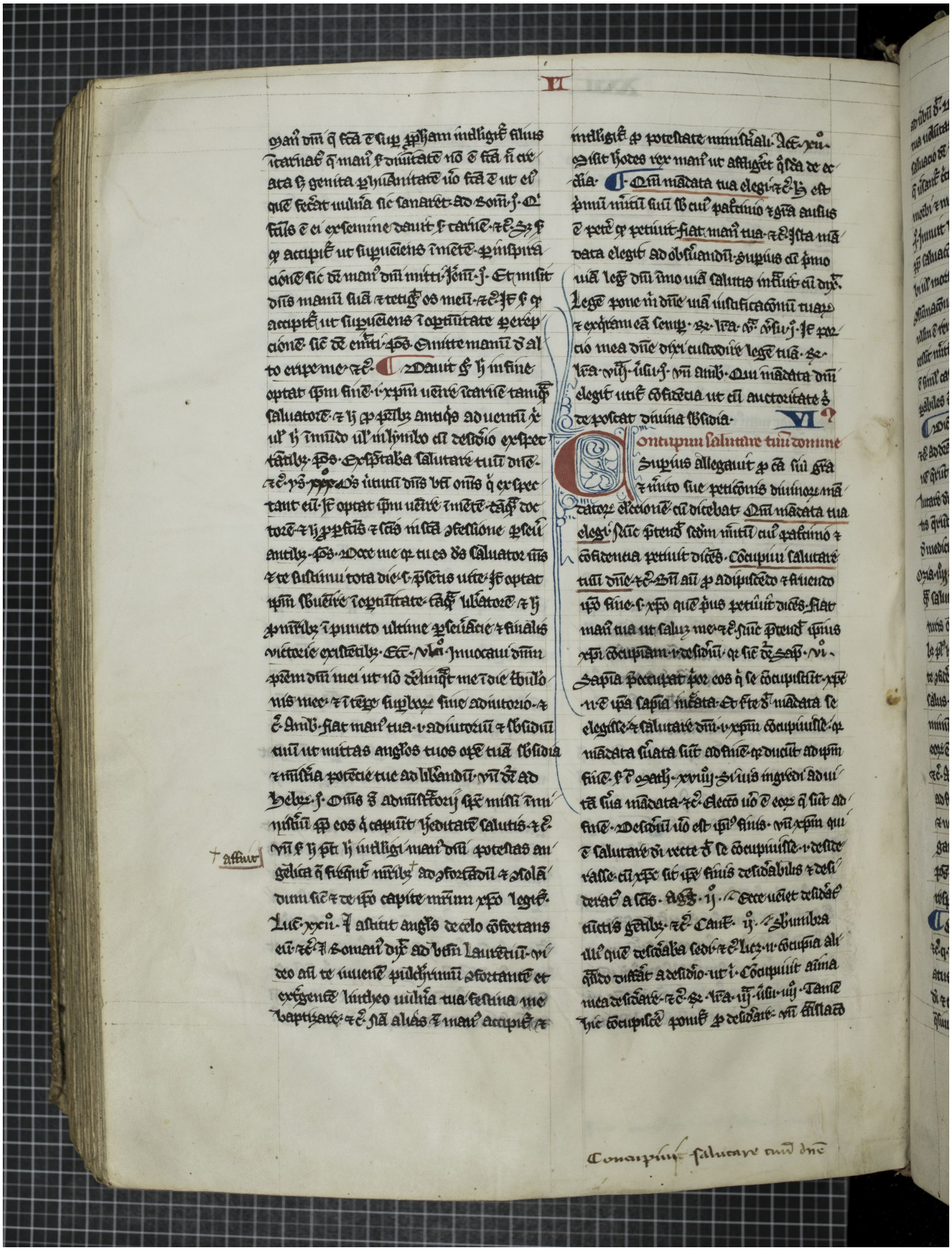

oganū dñi q̃ fecā t̃ sup ꝓphām intelligēt filius
dei natus q̃ manū f̃ diuinitate uō t̃ fecā ñ ere
ata q̃ genita ꝓ humanitate uō fecā t̃ ut ei
que fecerat uulnia sic sanaret. ad ꝑsonā j. Q̃
filius t̃ ei exsemine dauit f̃ carne. ꝛc. Sz f̃
q̃ accipit ut suscipiens intēte ꝓuisprita
cōnē sic dē manū dñi mitti. Jeni. j. Et misit
dñs manū suā ꝛ tetigit os meū. ꝛc. Jt f̃ q̃
accipit ut suscipiens ꝛ optimitate percep
cōnē sic dē eniti. ꝓs. Emitte manū d al
to eripe me. ꝛc. Dauit f̃ q̃ in fine
optat spm sūē. i. xpm uenire ꝛ carne tanq̃
saluatorē. ꝛ q̃ ꝓ ꝓfectū amicos aduentū ē
ul' q̃ in mundo ul' in hymno ei delidio exspec
tantū. ps. Exspectaba salutare tuū dñe.
ꝛc. ys. xxx. Ecce ut uti dñs bn omnis q̃ exspec
tant eū. f̃ optat spm uenire intēte. tanq̃ de
tore. ꝛ q̃ ꝓ ꝓfectis ꝛ sānis in sta ꝓfessione ꝓseu
antū. ps. Nōce me q̃ tu es ds saluator meus
ꝛ te sustinui tota die. i. ꝓseus uite. f̃ optat
spm sbuenire ꝛ opinitate. tanq̃ ulcatore. ꝛ q̃
ꝓnuntū ꝛ punctū ultime ꝓsecutie. ꝛ finalis
victorie existentū. Ecc. Vlū. Inuocaui dñm
ꝓdem dñi mei ut uō delinq̃t me. t die thilo
nis mec. ꝛ. i. rep. sup. q̃ fuc adiutorio. ꝛ
c. Amb. fiat manū tua. i. adiutorium ꝛ ꝛbsidium
tuū ut mittas angelos tuos opē tuā ꝛbsidia
ꝛ mūsia potēcie tue ad liberandū. vii. dē ad
Hebr. j. Omnis s̃ administratorij spi missi in mi
nisteriū ꝓ eos q̃ capiūt hereditate salutis. ꝛc.
vii. f̃ q̃ ꝓ. q̃ intelligi manū dñi potestas an
gelica q̃ fiesqnē uūtū ꝛ ad fortitudinē ꝛ solā
dum sic ꝛ de ipo capite uirtum xpo legit.
Luc. xxii. Adstitit angelus de celo cōfortans
eū. ꝛc. Romanū dñi ad beatū Laurentiū. vi
deo ad te iuuenē pulchrum fortitudinē et
exigentē luctamen uulnia tua festina me
baptizare. ꝛc. Nā alias ꝛ manū accipit ꝛ
intelligit ꝓ potestate mundiali. Act. xii.
Stetit hodes rex manū ut afflīgēt q̃dā de ec
clia. J. Qui mandata tua elegi. ꝛc. Q̃ est
primū uūtū fuit ꝓ cui patrimū ꝛ gra cultus
t̃ petē q̃ petiuit. fiat manū tua. ꝛc. Ista uia
data elegit ad obseruandū. supius et primo
uia legis dñi imo uia salutis intellexit ei dixit.
Lege pone in dñe uia iustificationū tuarū
ꝛ exquiram eā semp. ps. xrix. vii. j. Je pre
cio mea dñe dixi custodire legē tuā. ꝛc.
xrix. viii. xlii. j. vii. Amb. Qui mandata dñi
elegit utile cōsilia ut eis auctoritate ꝛ
de poscat diuina ꝛbsidia.

VI?

Conuipiui salutare tuū domine
Supius allegauit q̃ ea sui gra
ꝛ uūto sue petitionis diuinorū ma
datorū electionē ei dicebat. Qui mandata tua
elegi. sic ꝓtend̃ secū uūtū cui patrimū ꝛ
cōsideratio petiuit dicēs. Conuipiui salutare
tuū dñe. ꝛc. Dñi ait q̃ adipiscendo ꝛ hauendo
ipo fiue. s. xpo quē ꝓpius petiuit dicēs. fiat
manū tua ut saluz me. ꝛc. Fiue ꝓtend̃ ipius
xpi conuipiam. i. desiderū. q̃ sic de sap. vi.
Sapia preuenit ꝓ eos q̃ se conuipiscit. xpe
ue ipa sapia incāta. Et fte d̃ mandata se
elegisse. ꝛ salutare dñi. i. xpm conuipiuisse. q̃
mandata suata sūt ad fiue. q̃ ducūt ad ipm
fiue. f̃ Matth. xxiii. Si uis ingredi ad ui
tā sua mandata. ꝛc. Electo uō t̃ eos q̃ sūt ad
fiue. Desiderū uō est ipi fiuis. uii xpm qui
t̃ saluare di recte t̃ se conuipiuisse. i. deside
rasse. ei xpc sit ipe fiuis desiderabilis ꝛ deli
derat a sēs. Agg. ij. Ecce uenet desidē
tūctis gentiū. ꝛc. Cant. ij. Sub umbra
illū quē desiderabā sedi. ꝛc. Luc. ii. Conuipia ali
quid dicitur a desidio. ut i. Conuipiuit aīma
mea desiderare. ꝛc. ps. xrix. iii. xlii. iii. Tanq̃
hic conuipisce ponit ꝓ desiderat. uii Ambrosius

Conuipiui saluare tuū dñe